

desseguida la tècnica dels nostres mitjos i defenses s'imposà i començaren a dominar els esplaistes que tingueren ocasió de marcar, mes la tripleta central no s'entenia i arribarem al descans amb l'empat a 0. Després d'un curt esplai es tornà a reprendre el joc i com si haguessin rebut una injecció de vida els nostres interiors i davanter centre, comencen a posar en pràctica el joc, que en mantes ocasions he sentit a l'entrenador que els hi recomana, això és: el pas curt i ras principalment quan es troben damunt la ratlla dels defenses. Han passat cinc minuts d'aquesta segona part i els nostres ja han marcat un gol, després de tres o quatre passes entre interiors i davanter centre i que aquest bat el porter d'una manera admirable.

Cal notar que els jugadors del Vilademat es refien de la seva corpulència. Un defensa fa una entrada del tot descarada al nostre davanter centre i aquest sense fer cas del xiulet de l'àrbitre, que ja havia castigat la falta, donà un cop de puny al seu contrari, i l'àrbitre, fidel complidor del reglament, l'expulsà del camp.

Censurem la conducta del davanter nostre Sr. Gil, que portat per el geni no va obrar com un bon esportman. No és qui un jugador per anar a la baralla, és una cosa que rebaixa un equip, a l'ensem que demostra poca cultura; els perjudicats nosaltres doncs ja els de Vilademat havien perdut la moral i sens dubte l'escore hauria dit molt a favor nostre.

Continuà el partit i tot i amb deu jugadors el domini dels Esplais fou fins al final i els de Vilademat en sortiren com pogueren llançant pilotes d'ací d'allà i tirant cosses a tort i a dret (que l'àrbitre no castigà prou). Fora del davanter centre Surroca i una mica el mig centre Frigola, els altres només feien com els toros de dret al bulto, sense el més petit coneixement de joc.

I va un prec als nostres jugadors. No protesteu mai del fall de l'àrbitre, l'únic que té facultat per això és el capità de team. I vagi la nostra felicitació per la major part dels nostres jugadors que es porten en el camp de joc com uns vertaders atletes, això és disciplinats i cultes, i que no vull anomenar doncs el públic ja coneix i en fa molts elogis.

Els nostres compliren cada ú al seu lloc si bé alguns faltats